

Anna Maria Bel,
pregonera de Festes de la Cinta 2018

Possiblement, per una qüestió de deformació professional o per síndrome d'escenari, estic habituada a veure qualsevol acte, celebració o espectacle d'una manera crítica, o més ben dit, analítica. Una actitud que ordena cada element per treure'n una conclusió global.

Fa tants anys que celebrem les festes de la Cinta que no sabria dir-ne quants. Unes festes que s'han anat adaptant a les circumstàncies actuals i també als esdeveniments socials de la ciutat.

Unes festes que hem viscut inicialment com a infants; més tard, com a adolescents, i al cap dels anys i reiniciant el cicle, amb els fills i els nets.

Unes festes que, si més no, generen d'entrada una certa curiositat. Començant pels més petits: La cucafera és bona o dolenta? A la cucafera no li tingues por, la cucafera és de fusta. I la petita? La petita ja se sap que és bona. I els gegants? Tan grans i ballen, pobres, tots d'una peça. I els nans? Ah! Els nans agraden a tothom. I per fer més gran el seguici, una colla de bestioles que actuen com a comparses.

Volem saber, tot seguit, qui són les pubilles i les pubilletes, i si les coneixem personalment. Mirem les fotos i instintivament les relacionem amb els seus progenitors.

També ens preguntem qui ha dissenyat la portada del programa. I la valorem. Si és divertida o no, si és un dibuix, una composició o una fotografia. I de vegades arribem a comparar-la amb la de l'any anterior. I quin en serà el contingut. Esperem els espectacles bàsics com l'ofrena de flors i fruits a la Verge de la Cinta, plena de color i elegància; la solemne processó i l'entrada de la Verge a la Catedral; el popular cos iris, atapeït d'afectes i desafectes entre els més joves; l'arriscat correfoc, i la remullada final de la festa de l'aigua. I naturalment, com a cloenda de les desfilades, l'airoso participació de la Banda Municipal de Música.

I ens sobtaran agradablement les novetats, si n'hi ha, perquè és bo fer la festa gran.

Aquest any, però, conflueixen en mi dos sentiments contraposats. D'una banda, la immensa alegria per la invitació de l'alcalde -exalumna i a la qual tinc molt d'afecte i que, lluny de tot protocol, per a mi és la Meritxell- en proposar-me de ser la pregonera de les festes de la Cinta i, d'altra banda, perquè les viuré amb una íntima absència.

Som afortunats, tenim una ciutat amb un important patrimoni cultural i una gran història al darrere, amb molts reptes encara per superar i que la mantenen viva. Fem-la créixer entre tots.

El meu desig, de tot cor, és que gaudiu de tot el que us ofereix la festa, amb els familiars, amics i companys, amb alegria i il·lusió. A les pubilles i les pubilletes que comencen tot un any de relacions i celebracions, molta festa. Als tortosins, tortosines i nouvinguts, energia per avançar cap al futur de la ciutat. Felicitats a tothom i bones festes.